

De fillede Vædringsforflag tilligemed Spørgsmaalet om Beslutningernes endelige Vedtagelse fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Falleisen): Ved forrige Behandling af denne Sag vedtog det høie Thing ved enhver af de 6 opførte Antegninger, samt ved Antegning 11 under det lærte Skolevæsen, efter Udvalgets Indstilling, en Beslutning, der gik ud paa, at Statsrevisionen for 1864--65 vilde have at indhente yderligere Oplysning. Ifølge en Meddelelse fra Statsrevisionen til Udvalget, som jeg forrige Gang tillod mig at berøre, og som er omdeelt paa de Herrer's Pladser, er der imidlertid fremkommet Oplysninger, som gjøre, at de nævnte vedtagne Beslutninger paa een nær enten bør udgaae eller forandres.

Hvad den 11te Antegning til det lærte Skolevæsen angaaer, da er der til den intet Vædringsforflag stillet, idet der derom vel er fremkommet en Meddelelse, men tillige lovet yderligere Oplysninger, og det er saaledes i sin Orden, at Statsrevisionen for 1864--65 beholder Paalæg om at modtage, hvad der fremdeles kan ventes. — Jeg skal nu kortelig berøre de forskjellige Vædringer. Den 8de Antegningspost under Sorø Academi i Beretningen dreier sig om Lærernes Andeel i Skolepengene. Det bevilgede Beløb er overstredet med 18 Rd. 72 ß., og Statsrevisionen har ønsket nærmere Oplysning derom, idet det ikke var muligt at kunne kontrollere Beregningens Rigtighed efter Regnskabsoversigten. Disse Oplysninger ere nu tilstede, idet der i „Meddelelserne“ Side 5 findes en fuldstændig Fremstilling af, hvorledes denne Sag forholder sig. Statsrevisionen har derfor ønsket, at Udvalget indstillede, at Overskriftelsen 18 Rd. 72 ß. passerer, og det er dette Duffe, som Udvalget har efterkommet i det 1ste Vædringsforflag. — Den 10de Antegning angaaer blandt Andet en ringe Uoverensstemmelse mellem 3die Contos a „til Spiseværtten“ og b „til Oldfruen“, med Hensyn til Personernes Antal. Grunden til denne Uoverensstemmelse er oplyst fra Ministeriets Side, og Forklaringen er saa tilfredsstillende, at der ikke længere er nogen Grund

til at fastholde den vedtagne Beslutning, hvorfor den er indstillet til at skulle udgaae. Antegning 25 under Sorø Academies Skolevæsen angaaer Benyttelsen af 600 Rd. til extraordinaire Udgifter. Disse ere ikke opførte særskilt under enhver af de ved Beretlingen angivne Betegnelser, nemlig til skolevæsenets Skovinventarier, til Porto, Budløn, til Skovinventarium etc.; Statsrevisionerne havde ønsket, at de havde været foredekte paa de nævnte Underconti, men det er ikke sleet. Ministeriet har imidlertid paalagt vedkommende Regnskabsfører at gjøre dette for Fremtiden, og da ingen Overskriftelse har fundet Sted, er der altsaa ingen Grund til at fastholde Beslutningen. Antegningen Nr. 6 under Seminariefonden og Seminarierne paataaler, at Sædtillægget til Lærerne ved Seminarierne ikke er tilstrækkeligt detailleret. Ministeriet har nu oplyst, at Grunden dertil var de ved Krigen fremkomne særlige Forhold med Hensyn til Gymnasitillærerne, og Statsrevisionen har meent, at den stedfundne Uregelmæssighed var mundgaaelig, og derfor indstillet, at det afslagne Regnskab for Sædtillæg skulle passere. Ved Antegning 9 havde Udvalget forrige Gang indstillet og Thinget vedtaget en Beslutning om, at ogsaa der skulde yderligere Oplysninger indhentes; det var imidlertid mere gjort for at være consequent, end fordi der egentlig var noget Udbytte at vente. Spørgsmaalet dreier sig om et Sædtillæg, der urigtigt eller i alt Fald uregelmæssigt var tilkjennt en constitueret Lærer; den vedkommende Lærer er imidlertid nu fjernet ved Døden; Ministeriet har i Besvarelsen erklæret, at hans Efterfølger ikke skal faae noget Sædtillæg, og da den paagjældende Sum, 58 Rd., desuden er vedtaget at skulle passere, tillader Udvalget sig at foreslaae, at Beslutningen udgaaer. Vædringsforlaget til Antegningsposten Nr. 12 vedkommer en Sum af 80 Rd. 37 ß., der allerede tidligere har været fremme paa Tillægsbevillingsloven for 1863--64, og som var forlangt til Beplantning o. s. v. af Nørre-Sundby Kirkegaard. Det daværende Udvalg fandt, at de Oplysninger, der vare fremkomne, ikke vare tilstrækkelige til at bedømme Berettigelsen af Kirkesynet's Forbring, og Thinget, der gik ind